

"ஓ! ஐயோ...என்ன, பாக் காத மாதிரி போய்ட் ருக்க?"

"ஓ! ராணி, வா, வா, தப்பா எடுக்காதே, மாப்பிள்ளை கார்ல வந்து இறங்கிட்டாரு, ஆலம் கரகைக் கச்சொன்னாங்க. அதான் ஒன்ன கட்டப் பாக்குல."

"ஆமாம்! வீட்ல்தான் மாடு கன்ன வச்சிட்டிட்டு பொழுதுக்கும் லோலப் படுற. இங்கவறே ஆடுறியா, ஆலம் கரகைக்குறாளாம், அதுக்குத்தான் நம்பள கட்டிப்படுவாளுவ, வீடியோ எடுக்குறப்பாரு நம்மள கண்ணு திரியாம போய்டும். போறியா, வா கடைக்கு!"

"ஹி... ஹி... தடே மெதுவா பச்சு.. நீ வறே!" சிரித்துக் கொண்டே ராணியை அடக்கினாள் சரோசா.

"சரி! மவள கடலுர்ல கட்டிக் கொடுத்துத்தியே... நல்லா இருக்கா?" பச்சிக் கொண்டே திருகாணியை திருகியபடியே தோட்டை விடித்துப் பார்த்துக் கொண்டாள்.

"ஊக்கம்... மருமவன் வலே சரியில்ல, அவரு வலே பாத் சோடா கம்பனிய இழுத்து மட்டிடானாங்க. ரெண்டு புள்ளையை வச்சிகிட்டிட்டு அங்க இருந்து ஏன்

Written by

Monday, 26 February 2007 08:44 - Last Updated Friday, 24 July 2009 05:53

கஷ்டப்பட்டு நீங்கள்... சமீபரத்துக்கே இட்டாந்துட்டனே."

"நம்ப விஜி புரூஷன் கட்ட அப்புடி தாங்குறனே, புவனகிரியில ரொட்டிக் கம்பெனி வச்சு என்னமா இருந்தாரு, இப்ப என்னடானனா? பொழப்பு சரியில்லனேனு திருப்பபுரு போயிருக்காராம் திருப்பபுரு...!"

""ஆமாம் இப்ப எந்த புள்ள ரஸுக்கு திங்குது, வர்க்கி கடிகுது? நாய் பீ யாட்டம் ஏதோ ஜிகினா தாள்ல சூத்தி வச்சி எப்பபோட்டதையோ கொடுக்குறான். அதத் திங்கதானே அலையுதுங்க."

"என்னமோ போ... சொச்ச காலத்த ஓட்டுறதுக்குள்ளே உயிர் போய் உயிர் வருது... ஏது? புது டிசனா காதல கடுக்குது, நல்லா இருக்கு! எங்க எடுத்து?" பசிக் கொண்டே காது, மிக் கை நோட்டம் விட்டாள்.

"நீ வறேக்கா? காலுக்கு சிறுப்பே எடுக்க முடியல. இதுல காதுக்குளங்க எடுக்குறது? கலயாண வீட்டுக்கு வறெங்காதோட வந்தா நல்லா இருக்குமா? அதான் எரவ வாங்கிட்டு வந்தனே. உங்க அண்ணன் கொடுக்குற காசுல மாட்டுக்கே நல்ல மிக் கணாங் கயத்தக் காணோமாம். இதுல நான் எங்க தோட்டுக்கு அலையறது?" சரோசா அலுத்துக் கொண்டாள்.

அதுவரை ராணிக் குப் பின்னால நூற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்த அஞ்சம் மாளிகைக் கவனிக் காத சரோசா வடக்கயும், தகெக்கயும் அது வாயசபைப் பதை திடீ ரென்று கவனித் தவாறு பக்கமாய் போய் உட்கார்ந்து தோளபைப் பிடித்து விசாரித்தாள்.

"என்ன பாட்டி! என்ன அடையாளம் தரெயுதா? என்ன பலமா சாப்பாடா! வாயை தறெக்கல?"

"சிங்கப் பஐரு குலுக்கி, இங்க வாபி சிறுக்கின்னானாம்! நீ ந்க மினுக்குற மினுக்குல என்ன அடையாளம் தரெயுமா? நானே வதெத்தல பாக்கு இல்லாம வறெும் வாய மென்னுகிட்டி இருக்கனே... கல்யாணம் பண்ணாளுங்களாம். கல்யாணம்... வந்தவங்களுக்கு ஒரு வதெத்தலபாக்கு குடக்க ஆளக் காணோம். அவ அவ குந்தானியாட்டம் போட்டோ புபிக்க ஆடாறாளுவ! இவனுவளா, பரெய முந்தானையா இருந்தா தடக்க கு தபுக்கிட்டி அலையுறானுவ!"

"கடஞ்ச மோர்ல வணெண்ணைய எடுத்து, கடக்கூட்டிக்கு கல்யாணம் பண்ணவள்ல... லசே பட்ட சிறுக்கியா அவ..."

"தேநீ வறே... வந்த இடத்துல வம்ப வளத்து வுடாறாத சரோசா. அது வாயை புடாங்காத... வண்ட வண்டயா வரும்."

"என்னாது..." அஞ்சம்மாள் காதை துக்கி ஏதோ கடைக்க, ""ஒண்ணுமில்ல! தோ வதெத்தல வாங்கியாறச் சொல்றனே!" என்று சலேதைத் தலபைப் பில் முடிந்து வதைத் திருக்கும் காசை அவிழ்த்தாள் ராணி.

"ஊர்பட்ட சனம் வந்துருக்குன்னுதான் பரோ? எது நம்பள வந்து எட்டி விசாரிக்குது. இதே அவுரு இருந்தா இப்பாடி பார்க்காத மாதிரி போவானுவளா? சோறா கொளஞ்சி, ஆறால ஓடி வருவானுவ, அஞ்சு பத்து வாங்க. இப்ப நமக்கு ஒரு சோடா வாங்கிக் கொடுக்க ஆளக் காணோம். அறுவடிகை காலத்துல எலிக்கு எட்டைக் கட்டியாளாம்! இப்ப ஒரு நாயக் காணோம்!" கிழவியின் வாய் எல்லா பக்கமும் வளைந்தது.

"அய்யய்யோ இது மண்டபுத்த ரெண்டாக்காம போவாது போல இருக்கே! சரோசா நல்ல நரேத்துல நான் இத அழச்சுட்டு கெளம்பறனே.. வரக்குள்ள சீர்காழி வந்துட்டுப் போ! என்ன?"

"எங்கக்கா இப்ப மறுவீட்டு வரற்ப்ப எப்பாடி வரறது? அப்புறம் வாரனே... நீ யுந்தான் வீட்டுக்கு வந்து தங்கிட்டு காலலை போறது... இப்பாடி பறக்குறியே...?"

"இல்ல சரோசா, கோவிச்சுக்காத... அடுத்த மொற வாரனே! அங்க கோழி அடக்கைக் கட்ட ஆளு இல்ல... வரறனே."

"ஏய் மாரி மவளே.. ரோசா... வறட்டா... கண்ணே புரியுல, இவனுவ வறே சாணி மாடாட்டம் வழிய மறிச்சு மஞ்சுல லடைட்ட அபிக்குறானுவ... ஊக்கம்" கிழவி முனகிக் கொண்டே ஊர்ந்தது.

...

"வாங்க, வாங்க என்று விரித்த உதடுகளை மடாதவாறு கைப்பியவாறு மண்டபத்துக்குள் வந்தவர், சந்தகேம்கடேட்ட மனவையிடம் எல்லாம் நம்ப சொந்தக்காரங்கதான் என்று சொல்லிக் கொண்டே வடுக்கென ஏதோ நினவெக்கு வந்தது போல ""செருப்பை இடத்த மாத்தி அங்க ஒண்ணு, இங்க ஒண்ணுன்னு விட்டியா?" என்று மனவையிடம் கடேக்க அவள் விழித்தாள்.

"ஏண்டி! அறிவா கிட்டவளே! ஓவ்வொரு கல்யாணத்துக்கும் ஓவ்வொரு செருப்பா வாங்க முடியும? உனக்கு எத்தன மொற தொலசைச்சாலும் புத்தி வராதா! போய் மொதல்ல மாத்தி போட்டாட்டா வா"

தணிந்த குரலில், அதட்டலாக மனவையை விரட்ட அவள் பட்டாப்பாடவெ சரசரக்க வாசல் பக்கம் ஓடினாள்.

"என்ன முகபூர்த்தமே முடிஞ்சு, பந்தி போட்டாச்சு! இப்பதான் வர்றீங்க?"

Written by

Monday, 26 February 2007 08:44 - Last Updated Friday, 24 July 2009 05:53

மண்டபத்துக்குள் வந்தவரை வரவிறேற்றார் ஒருவர்.

"அதுக்குள்ளயா? மெல்ல ஆகும்னு நனைச்சனே." பக்கத்திலிருந்த வயதானவர்
 "அதெல்லாம் அப்ப! அந்த காலத்துல அய்யுரு மந்தரம் சொல்லி முடிக்றதுக்குள்ள
 உட்கார்ந்துருக்குற நம்ம காலே மரத்துப் போயிடும். காலத்துக்கு ஏத்த மாதிரி அவரும்
 மொண மொணன்னு முடிச்சுக்குறாரு" என்றார்.

"எங்க இந்த அய்யுரு? பொண்ணு, மாப்பிள்ளையை நிறை நாழி வச்சு மணவறகைக்கு
 அழகைக் கணும். ஒண்ணத்தக் காணோம். இடும்புல சிலெல்லு போன சொருவிவிட்டு
 எடுத்து எடுத்து பசேறதுல, அந்தாளு மந்திரம் சொல்லுறானா, வட்டைக்குப்
 பசேறானான்னு ஒண்ணுமே புரியல. எல்லாம் புது பழக்கமா இருக்கு!" அலுத்துக்
 கொண்டார் இன்னொருவர்.

"என்ன சாப்புட்டாச்சா! சாப்புட்டீங்களா! எல்லாம் சாப்புட்டா ஒரு வலே
 முடிஞ்சிடும்..." கட்டத்தகை கிளப்பிவிட்டது ஒரு குரல்.

"வாங்க, வாங்க, என்னா! என்ன பாக்குறீங்க... மாப்ள வீட்டுன்னா இங்க எழுதுங்க!
 பொண்ணு வீட்டுன்னா அங்க..." வறே எதற்கோ அங்குமிங்கும் அலறாதவரை மொய்
 எழுதும் மசேபை பக்கம் கவனிக்க வதைத்து இன்னொரு குரல்.

Written by

Monday, 26 February 2007 08:44 - Last Updated Friday, 24 July 2009 05:53

மாப்பிள்ளையின் அப்பா தங்கசாமி சற்று தள்ளி நின்று மொய் எழுத ஆரம்பித்தவனிடம் ஜாடகை காண்பித்து தனியாக அழைத்தார்.

"டயே... கட்டிடா சட்டன்னு வரமாட்டீ யா! தோ பாரா நீ யும் கணசேனும் மட்டும் மொய் எழுதுங்க, அந்த ராமலிங்கத்தை ஏன் பக்கத்துல வுட்ட? பாதிய அவன் பக்கடெல்ல வச்சிட்டிட்டுப் போயிடுவான். புரியுதா? அவன் மெல்ல போவ சொல்லிட்டிட்டு, கணசேன வச்சிட்டிட்டு எழுது, நீ கீழ் குனிஞ்சிகிட்டே இருக்காத. சாப்புட்டிட்டுப் போறவங்களை பாத்து விசாரி... அப்பதான் கதைக்கு ஆவும். போ போ சொன்னது ஞாபகம்" தோளில் கிடந்த துண்டால் முகத்தைத் துடைத்தபடி... உள்ளே குரல் கேட்க வகேமாய்ப் போனார்.

...

"அப்பயே நனைச்சனயா... மாப்பிள வீட்டு ஆளுன்னு ரோசனை பண்ணாம வுட்டிட்டனே." கட்டிடமாய்த் திரண்டபடி பந்தி பரிமாறும் வாசலில் ஒருவரை நடுவில் வதைத்து ஆளாளுக்கு பசேிக் கொண்டிருந்தனர்.

தங்கசாமி வகேமாய் கட்டிடத்தை விலக்கி நெருங்க ""வாங்க சம்மந்தி. திருட்டிட்டுப் பய போல இருக்கு. பந்தியில் சாப்புடறப்பவதே திருட்டு முழி முழிச்சிகிட்டிட்டு இருந்தான். பாத் தா மண்டபத்த நோட்டம் விட்டுக்கிட்டு கடசியில் இந்த சிலவர் குவளையைத் தூக்கிகிட்டிட்டு

Written by

Monday, 26 February 2007 08:44 - Last Updated Friday, 24 July 2009 05:53

வாச வரகைக்கும் போயிட்டான்.. டப்புன்னு மடக்கிட்டனே. திருட்டுப் பய.." அடிக் கையை ஒங்கினார், பணை வீட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர்.

"ரெண்டு நாளா கண்ணுல வளெக்கண்ணை ஊத்திகிட்டா பாததுகிட்டா இருக்கோம். இங்கயே நொழஞ்சிட்டீ யா?" தங்கசாமி அவன் மதுகில் பலமாய் வதைத் தார்.

"அடிக் காதி நங்க... சத்தியமா சோறு திங்கதான் வந்தனே. தண்ணி குடிக்கத்தாங்க ஜெக்க எடுத்துனே. திருடல சார்..." பிடிபட்டவன் கும்பிட்டபடி இறஞ்சினான்.

"தண்ணி குடிக்குற பய, எதுக்குடா வாசல் வரகைக்கும் குவளயத் துக்கிட்டாப் போன... நாலு போட்டாதான் யா அடங்குவானுங்க."

"ஊம் ஆள பாதத்தியா! மாப்பிள மாதிரி, வளெள்ள வடேட்டி, வளெள்ள சட்டை."

"வீட்டுப் பிந்து, பகல் கொள்ள அடிக் குற காலமா போச்சு. இவனுகள எல்லாம் இப்புடியே விடக் கூடாதுங்க போய் போலீஸ் ஸ்டேசன்ல விடணும்."

"நீ நங்கவறே அதவிட பின்னாடி கொண்டு போயி கட் பிவச்சி உரிக் கணும், பட்டப் பகல்ல இத தன பரே இருக்கோம். துணிச்சலா வந்து குவளயத் துக் குறானனா உயிரோடும் விடலாமா இவனை?" ஆளாளுக்கு ஆவசேத்துடன் அடிக் கப் பாய்ந்தனர்.

"ஐயா... ஐயா... சார்! சார்! அடிக் காதீ நங்க. இன்னம் உள்ளாற வரமாட்டேங்க. சத்தியமா திருடலங்க" இழுத்த இழுப்பில் சட்டபைப் பொத்தான்கள் கழண்டு விழ தழுதழுத்த கரலில் கெஞ்சினான்.

"குவளய திருட்டிட்டு பரெய யோக்கியன் மாதிரி பசேறியா? மஞ்சப் பாரு, கல்யாண வட்டல் நாம ஏன் இந்த நாயி மலே கை வச்சிகிட்டி! வுடக்கட்டாது, வாங்க பத்துபரே... போய் ஸ்டேசன் ல சமெத்தியா கவனிக் க வப்போம்... டயே புட்டி குவளய கலை!"

"என்ன தரையம் திருட்டுப் பயலுக்கு, போடும் தங்கா பாலச்சோறுன்னு உனக்கு மரியாத வறே ககேக்குதா?" சுற்றியிருந்தவர்கள் முணுமுணுக்க அவனதைத் தரதரவென்று வாசல் பக்கம் இழுத்துச் சின்னதூ ஒரு கட்டம்.

கழுத்தில் மாலையுடன் புது மாப்பிள்ளை குறுக்கே வர, ""அட நீ நங்க போய் உங்க வலையை பாருங்க மாப்பிள்ள, இவன நாங்க பாத்துக்குறோம். மத்தவங்கல்லாம் போங்க, போங்க...", ஒருவர் நிலமையைச் சமாளிக் கப் பார்த்தார்.

"நீ நங்க வாங்க! நீ நங்க வாங்க!" வகேமாய் மாப்பிள்ளையை அழைத்து வந்து, மணவறகைக் குமுன்பு பரப்பி வகைக்கப்பட்டிருந்த குடம், குத்துவிளக்கு, பண்டபாத்திரங்கள், மிக்சி, கிரண்டர் இவகைகளோடும் பண்ணையையும் மாப்பிள்ளையையும் ஒன்றாய் நிற்கவதைத் தார் சம்பந்தி.

"என்ன வீ டியோகார்! கிண்டியிலேந்து கிரண்டர் வறகைக்கும் ஒரு பொருளும் விடுபடாம மாப்பிள்ளையோட சேர்த்து புடிங்க, பாத்தா எல்லாரும் திருப்தியா சொல்லணும்." தங்கசாமியும் படம் பிடிப்பதற்கு ஏத்தமாதிரி பாத்திரங்களை ஒழுங்குபடுத்துதினார்.

"ஸ்மலைப் ப்ளீஸ். கொஞ்சம் சிரிங்க," மாப்பிள்ளை சிரித்தபடி நிற்க திரும்பவும் வீ டியோகிராபர் ""சார் கொஞ்சம் கண்ணை சொருகாம கொஞ்சம் அப்படியே என்ன முழிச்சு பாருங்க" மாப்பிள்ளை அப்படியே முழிக்க வீ டியோவும் புகைப்படக் கருவியும் போட்டி போட்டாக் கொண்டு வளிச்சத்தைப் பாய்ச்சின.

கையில் ஓரையொரு குவளையைக் கொடுத்து இழுத்துச் செல்லப்பட்டவன், பரவிக் கிடக்கும் பாத்திரங்களையும், அதனுடன் மாலையும் கழுத்துமாய் கம்பீரமாய் நிற்கும் மாப்பிள்ளையையும் மாறி மாறி இமகைக் காமல் பார்த்தபடி நடுங்கியபடியே நடந்தான். மண்டபத்தில் கட்டியிருந்தவர்கள் அவனைப் பார்த்தபடி ""மஞ்சளையும், முழியையும் பாரு, இங்க என்னடா பார்வை" என்று ஆவசேமாய் வசவிக் கொண்டேயிருந்தனர்.

Written by

Monday, 26 February 2007 08:44 - Last Updated Friday, 24 July 2009 05:53

• துரஐ. சண்முகம் •